

NOUS TALENTS 2023

Exposició de escultura

L'exposició que avui presentem parteix de la voluntat d'un dels comissaris que aquí signem de trobar, per als alumnes de la Facultat de Belles Arts de la Universitat de Barcelona, espais on exposar i concursos on participar. Aquesta iniciativa professionalitzadora, que en un principi anava orientada al nostre alumnat, finalment s'ha fet extensiva a tots els estudiants de facultats de Belles Arts d'arreu del món.

Coneixedors de què hi havia hagut un primer concurs d'escultura l'any 2019 al Mercat Abaceria que havia quedat hivernat, i que els organitzadors, l'Associació de Veïns i Amics del Passeig de Sant Joan, des de fa ja 21 anys, en porten a cap un de pintura, no vam dubtar a donar una empenta per recuperar aquella iniciativa. En aquest context, el 2022 es va celebrar el II Concurs d'Escultura Mercat Abaceria Central del Passeig de Sant Joan, i seguint l'exemple del concurs de pintura es van donar els "Premis Belles Arts". Aquests premis, sorgits de la col·laboració entre l'Associació i la Facultat, per a recompensar els i les artistes més rellevants del concurs, es materialitzen en l'exposició col·lectiva "Nous Talents 2023, Escultura".

Com a desenllaç d'aquest conjunt d'esdeveniments, es presenten les obres dels guardonats Alberto Alejandro Rodríguez, Viola Hoffmann, Miguel Ángel Romero, Raquel Toisón i Martíño Lorenzo, essent el resultat, gràcies a la varietat d'artistes i obres exposades, una clara declaració de diversitat. En una mateixa sala s'aglomeren motivacions disperses i múltiples procediments de producció, fet que ens endinsa dins d'un univers polièdric ple de contrastos.

Pel que fa als aspectes conceptuais, es tracten temes com l'espai negatiu i positiu arquitectònic, la infantesa i les seves cabòries, la força de la naturalesa amb les seves conseqüències catastròfiques, les virtuts humanes o les coordenades que localitzen i deslocalitzen a la vegada, fragmentant i objectualitzant. A propòsit dels aspectes tècnics i matèrics, només cal donar una ullada per percebre l'amplitud de recursos que s'hi aglomeren; escaiola, bronze, fusta, acer i pedra, i els seus respectius procediments tècnics, dialoguen amb atreviment amb les propostes abstractes i figuratives.

Aquest fet evidencia l'ampli ventall d'artistes que acull aquest concurs i com el jurat, a l'hora de valorar la qualitat de cada una d'elles, es desempallega de preferències personals, així com de la influència de les actuals tendències definides pel mercat de l'art.

La mostra ens recorda que l'escultura està viva i que és lliure, i que per davant de tot preva la voluntat d'expressar-se de l'artista.

Enric Teixidó i José Antoni Asensio
Comissaris

Viola Hoffmann (Flensburg, Alemania, 1977)

Mujer, naturaleza y la estrecha vinculación entre ellas, su relación íntima. Parto de un mundo, el mundo actual, en crisis, que únicamente puede ser comprendido y transformado en clave femenina. Solo nuestra mitad femenina logra superar la incomunicación, comprender el sufrimiento, acunarlo entre las manos y encauzarlo.

Formalmente heterogénea, estoy siempre abierta a correr el riesgo de la exploración. Investigar nuestra relación con el espacio a partir de las oposiciones elementales que actúan como catalizadores de la energía: el vacío y el lleno, el compacto y el abierto, el blanco y el negro, la música y el silencio, la materia (sometida a una forma) y la energía (que de la forma se desprende). Mi formación me permite trabajar de manera multidisciplinar a través de diversos lenguajes plásticos, entre los que destaca la escultura (ya sea de mármol, alabastro, bronce, madera, hierro...) compaginada con la ilustración, las instalaciones y la fotografía.

Alberto Alejandro Rodríguez (Habana, Cuba, 1995)

Mi trabajo busca replantear lo que puede considerarse como patrimonio cultural en arquitectura y urbanismo, lo que me ha llevado a estudiar y representar diferentes tipologías de lugares, concretamente aquellos que han sido dejados de lado en la sociedad. Mi interés reside en cuestionar cómo la historia de estos espacios influye en su morfología y en nuestra percepción de los mismos. La obra que realizo abarca una amplia gama de disciplinas creativas que incluyen el dibujo, la pintura, la escultura, el libro de artista, el vídeo y la instalación.

Martiño Lorenzo (Santiago de Compostela, 2000)

Mi obra gira en torno a preocupaciones de carácter volumétrico, abstracto o arquitectónico e intenta ser una perspectiva total sobre ciertos focos de interés. Para ello utilizo diversas técnicas, teniendo como centro orbital mi interés escultórico pero formalizándose a veces en forma de obra gráfica o instalación sonora. La obra que realizo se caracteriza por un rígido formalismo y por un entendimiento de la obra como pensamiento hecho materia.

Miguel Ángel Romero (Barcelona, 2001)

Desnudo el concepto de mis piezas de situaciones diversas que nacen en el mundo real. Me asombran las actitudes y comportamientos que observo en niños y adultos, a veces enigmáticas e inexplicables, que seducen mi imaginación en una búsqueda constante de paralelismos y contrastes. Construyo la escultura directamente del dibujo y a menudo utilizo pensamientos escritos como punto de partida para abordar varios temas. Al analizar mi obra, percibo una evidente continuidad de pensamiento. Sin embargo, lo más sorprendente es que, incluso después de haber concluido un trabajo, mi mente sigue ocupada en él y siento la necesidad de desarrollarlo aún más.

Voy en busca de recuperar el aspecto más espiritual del arte y, para lograrlo, intento incluir una amplia variedad de preguntas abiertas que puedan encontrar respuesta en el futuro, aunque en la actualidad parezcan inexistentes.

Raquel Toisón (Barcelona, 1976)

Soc jardinera de professió des de fa més de vint anys, el 2016 vaig decidir fer el grau de Belles Arts, per desenvolupar la meva altra passió, l'art (descobrint la meva predilecció per l'escultura). Mai he deixat que els problemes de mobilitat als meus braços m'impe-dissin fer allò que vull.

Els meus primers treballs es van centrar en la resiliència, la superació, el resorgir, la memòria -oblit i record-, les arrels i la família, entre d'altres. Al llarg dels anys de formació, els projectes van anar evolucionant per centrar-se més en la temàtica de la natura. Sempre que puc incorporo elements reciclats, reutilitzats, o de la natura, així com colors vius als meus treballs.

Actualment, després de nou mesos inactiva, tinc exposada la peça "Identitat", al Museu d'Arquitectura i Urbanisme d'Almacelles (MAU), i l'escultura principal del meu TFG "La fusta de la vida", al jardí de l'Espai Torre Mossèn Tor a Campdevànol.

